

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 17C/191/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3114204913
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erik Kačmár
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2016:3114204913.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín v právnej veci navrhovateľa: Home Credit Slovakia, a.s., so sídlom v Piešťanoch, ul. Teplická 7434/147, IČO: 36234176, zastúpený zástupcom: Advokátska kancelária Korytár s.r.o., so sídlom v Trnave, ul. Sladovnícka 13, proti odporkyni: V. V., bytom T., ul. J. XX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporkyne: Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom v Prešove, Nám. Legionárov 5, odporkyňa aj vedľajší účastník obaja zastúpení JUDr. Andrejom Cifrom, advokátom so sídlom v Lučenci, ul. J. Kráľa 5/A, o zaplatenie 2.129,39 eur s príslušenstvom, sudcom JUDr. Erikom Kačmárom, takto

rozhodol:

I. Súd návrh **z a m i e t a**.

II. Navrhovateľ **j e p o v i n n ý** nahradiť odporkyni trovy konania vo výške 562,08 eur, ktoré pozostávajú z trov právneho zastúpenia.

III. Navrhovateľ **j e p o v i n n ý** nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne trovy konania vo výške 238,76 eur, ktoré pozostávajú z trov právneho zastúpenia.

o d ô v o d n e n i e :

Okresnému súdu Trenčín bol dňa 05.03.2014 doručený návrh navrhovateľa, ktorým sa proti odporkyni domáha, aby súd rozhodol o splnení povinnosti odporkyne zaplatiť navrhovateľovi sumu 2.129,39 eur, spolu s úrokom vo výške 26,52 % ročne zo sumy 1.588,19 eur od 04.03.2014 do zaplatenia. Takisto si uplatnil aj právo na náhradu trov konania. Tento návrh odôvodnil tým, že s odporkyňou uzatvoril dňa 26.09.2007 Úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXXX s úverovým rámcom 1.825,67 eur za účelom kúpy veci alebo úhrady ceny za službu s možnosťou navýšenia. Odporkyňa bola povinná poskytnúť úver vrátiť a zaplatiť dohodnuté úroky. Súčasťou úverovej zmluvy sú aj Úverové zmluvné podmienky. Počet, termíny a výška mesačných splátok boli určené v zmluve. Odporkyňa nedodržala platobnú disciplínu a úver v dohodnutej dobe nevrátila. Dňa 25.10.2011 ju vyzval na úhradu dlžnej sumy vo výške 1.812,89 eur. Odporkyňa požadovanú sumu nevrátila, pričom jej dlh predstavuje sumu 2.129,39 eur.

Na základe výzvy súdu navrhovateľ návrh na začatie konania doplnil podaním zo dňa 28.07.2014, v ktorom uviedol, že dňa 27.09.2007 uzatvoril s odporkyňou ako dlžníčkou Úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXXX, ktorou sa zaviazal poskytnúť jej úver v sume 995,81 eur. Úver bol poskytnutý bez účelu. Zároveň s podpisom úverovej zmluvy zmluvné strany uzatvorili aj zmluvu o poskytnutí revolvingového úveru. Ďalej uviedol, čo je potrebné považovať za revolvingový úver. Zmluvné strany sa dohodli na tom, že ak odporkyňa bude riadne plniť svoje zmluvné povinnosti je navrhovateľ oprávnený poskytnúť jej revolvingový úver a zaslať úverovú kartu. Zmluva o revolvingovom úvere nadobúda platnosť podpisom úverovej zmluvy, má však odloženú účinnosť až do budúcnosti, a to uskutočnením aktivácie karty. K aktivácii karty došlo prejavom vôle odporkyne, jej použitím a zavolaním na určené telefónne číslo

a aktivovaním karty prostredníctvom operátora. Samotná odporkyňa si svojim slobodným prejavom vôle aktivovala doručенú kartu. Nejedná sa teda o plnenie odporkyne vnútené (skryté). Vzhľadom na charakter revolvingového úveru, nie je možné presne stanoviť výšku poskytnutého úveru, zásadne sa definuje iba výška úverového rámca. Ten bol v danom prípade dohodnutý v sume 1.825,67 eur. Ako vyplýva z výpisu z úverového účtu, k prvému čerpaniu úveru došlo dňa 02.07.2008, prvá splátka tak bola splatná dňa 20.08.2008. Špecifikácia poplatkov a výška úrokovej sadzby bola konkrétne stanovená v Sadzobníku poplatkov a odmien, ktorý bol súčasťou Metodickéj príručky. Odporkyňa sa dostala do omeškania so splácaním dohodnutých splátok poskytnutého úveru, v dôsledku čoho navrhovateľ využil právo na zosplatenie celého zostatku čerpaného úveru, pričom splatnosť nastala dňa 25.10.2011. Žalovaná suma pozostáva z istiny vo výške 1.588,19 eur a z úrokov vyčíslených v sume 541,20 eur ku dňu podania návrhu.

Podaním zo dňa 15.04.2014 vstúpil do konania vedľajší účastník na stranu odporkyne, a to Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS. Vedľajší účastník je združenie pôsobiace na ochranu práv spotrebiteľov. Vstup vedľajšieho účastníka bol navrhovateľovi aj odporkyne riadne oznámený. Odporkyňa na toto oznámenie súdu žiadnym spôsobom nereagovala a takisto sa nevyjadrila ani k samotnému návrhu, ktorý jej bol doručенý dňa 28.12.2015 spolu s oznámením o vstupe vedľajšieho účastníka do konania na jej strane. Navrhovateľ v podaní zo dňa 17.12.2015 namietal proti vstupu vedľajšieho účastníka do konania. O prípustnosti vstupu vedľajšieho účastníka preto súd rozhodol uznesením zo dňa 22.01.2016. Dňa 22.03.2016 bolo súdu doručенé písomné vyjadrenie vedľajšieho účastníka, v ktorom poukázal všeobecne na podstatu spotrebiteľského práva v právnom poriadku Slovenskej republiky. Ďalej uviedol, že navrhovateľ v ustanoveniach hlavy 8 a 9, resp. hlavy 13 Úverových podmienok vnútil odporkyne iný úkon, než ten, ktorý bol v čase uzatvárania úverovej zmluvy vo sfére jej záujmu. Aj napriek tomu, že odporkyňa úverovú zmluvu podpísala, je možné prijať záver, že nemala v úmysle okrem úverovej zmluvy uzatvoriť aj zmluvu o revolvingovom úvere I a II. Preto ich treba považovať za absolútne neplatné právne úkony. Ak chcela odporkyňa získať úver, nemal na výber a musela podpísať predloženú predtlač listiny, ktorá v sebe obsahovala uvedené právne úkony. Zmluvu o revolvingovom úvere je takisto potrebné podriaďiť režimu zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Pre absenciu jej písomnej formy nemohlo dôjsť k platnému uzatvoreniu zmluvy o spotrebiteľskom revolvingovom úvere v zmysle § 40 ods.1 Občianskeho zákonníka. Takisto absentovala aj vôľa na uzatvorení tohto právneho úkonu. Odporkyňa vzhľadom na spôsob vyhotovenia úverovej zmluvy, jej štylizáciu, zrejme nemohla vedieť, že okrem úverovej zmluvy uzatvára aj ďalšie záväzkové vzťahy. Z predloženého splátkového kalendára možno uzavrieť, že odporkyne bola poskytnutá suma 2.557,76 eur a doposiaľ navrhovateľovi uhradila sumu 3.126,60 eur. Vzhľadom na neplatné uzatvorenie zmluvy o revolvingovom úvere a vzhľadom na skutočnosť, že navrhovateľ nemá právo na zaplatenie žiadnych úrokov ani poplatkov, je návrh navrhovateľa v celom rozsahu nedôvodný. Súčasne namietol formálnu nedostupnosť úverovej zmluvy, spôsobenú drobným písmom, ktoré je čitateľné len s veľkými ťažkosťami. Zmluva s uvedenými nedostatkami predstavuje nekalú obchodnú praktiku v zmysle Smernice Rady 93/13/EHS z 05.04.1993 ako aj v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a nemôže požívať právnu ochranu. Záverom si uplatnil vedľajší účastník aj právo na náhradu trov tohto konania.

Dňa 06.04.2016 bolo súdu doručенé písomné podanie navrhovateľa, v ktorom opätovne zopakoval skutočnosti uvádzané v jeho predchádzajúcich písomných podaniach.

Za účelom rozhodnutia o návrhu navrhovateľa súd nariadil pojednávanie, na ktoré predvolal právneho zástupcu navrhovateľa, právneho zástupcu vedľajšieho účastníka a odporkyňu. Pojednávanie sa zúčastnila odporkyňa a právny zástupca vedľajšieho účastníka. Odporkyňa súdu zároveň predložila plnú moc, ktorou udelila právo na jej zastupovanie rovnakému právnenmu zástupcovi, ktorý v konaní zastupuje vedľajšieho účastníka. Právny zástupca navrhovateľa sa z neúčasti na pojednávaní vopred ospravedlnil.

Právny zástupca vedľajšieho účastníka a odporkyne na pojednávaní uviedol, že prednáša vyjadrenie v mene oboch týchto účastníkov, navrhovateľ odvodzuje svoje právo zo zmluvy o revolvingovom úvere, ktorá mala byť uzatvorená, avšak iba v rámci inej úverovej zmluvy drobným a takmer nečitateľným písmom. Ide o neplatný právny úkon. Navrhovateľ sa snažil vnútiť odporkyne ako spotrebiteľke aj iný úverový vzťah, o ktorý odporkyňa primárne nemala záujem. Ide o nekalú obchodnú praktiku, čo konštatovali už viaceré rozhodnutia súdov. Navrhovateľ sa nemôže domáhať žiadnej odplaty alebo iných plnení, napr. úrokov a poplatkov z neplatného právneho úkonu. Samotná konštrukcia úverovej zmluvy, ktorá bola platne uzatvorená, znamenala, že odporkyňa mala záujem iba o úver vo výške 30.000,-

Sk. V danom prípade odporkyňa čerpala peňažné prostriedky od navrhovateľa v rozsahu nižšom ako mu vrátila. Z tohto dôvodu nie je možné uvažovať ani o existencii práva na vydanie bezdôvodného obohatenia na strane navrhovateľa. Nie je možné uvažovať o dodatočnej aktivácii, resp. odložení účinnosti právneho úkonu, ktorý je od počiatku neplatný. Absolútne neplatný právny úkon nie je možné dodatočne konvalidovať. Poukázal na rozsudok Krajského súdu v Trenčíne sp.zn. 5Co/344/2015 a rozsudok Krajského súdu v Žiline sp.zn. 8Co/68/2013.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi, a to: úverovou zmluvou, úverovými zmluvnými podmienkami, splátkovým kalendárom, výpisom z úveru a sadzobníkom poplatkov. Po takto vykonanom dokazovaní súd zistil tento pre rozhodnutie o návrhu podstatný skutkový stav:

Navrhovateľ a odporkyňa dňa 27.09.2007 uzatvorili úverovú zmluvu č. 3709213832, na základe ktorej navrhovateľ poskytol odporkyňi úver v sume 30.000,-Sk, pričom odporkyňa sa zaviazala navrhovateľovi čerpaný úver vrátiť spolu s úrokom v celkovej výške 43.176 Sk, a to v 24 mesačných splátkach vo výške 1.799,-Sk. V ďalšej časti tejto písomnosti, a to v jej spodnej časti, majú byť takmer nečitateľným písmom naformulované ďalšie zmluvy, a to tzv. Zmluva o revolvingovom úvere I a Zmluva o revolvingovom úvere II. Tieto zmluvy majú byť uzatvorené na základe takto znejúcej dohody: „Spoločnosť a klient podpísi na tejto zmluve zároveň uzatvárajú aj záväzkový vzťah z právneho dôvodu VIČ podľa Hlavy 12 Úverových podmienok, Klient a spoločnosť Home Credit Slovakia a.s. podpísiom tejto zmluvy súčasne uzatvárajú zmluvu o poskytnutí revolvingového úveru I, čiže Zmluvu o RÚ I, a to s úverovým rámcom a s pravidelnými mesačnými splátkami vo výške dohodnutej v hlave 8 a 9 Úverových podmienok spoločnosti Home Credit Slovakia a.s.. Na základe takto uzatvorenej Zmluvy o RU I vzniká klientovi právo na poskytnutie revolvingového úveru I prostredníctvom Úverovej karty za podmienok stanovených v hlave 8, 9, 10 a 11 Úverových podmienok spoločnosti Home Credit Slovakia a.s.. Klient a spoločnosť Home Credit Slovakia a.s. podpísiom tejto Úverovej zmluvy súčasne uzatvárajú zmluvu o poskytnutí revolvingového úveru II, čiže Zmluvu o RÚ II, a to s úverovým rámcom a s pravidelnými mesačnými splátkami vo výške dohodnutej v hlave 13 Úverových podmienok spoločnosti Home Credit Slovakia a.s.. Na základe takto uzatvorenej Zmluvy o RU II vzniká klientovi právo na poskytnutie revolvingového úveru II prostredníctvom Kreditnej karty za podmienok stanovených v hlave 13 Úverových podmienok spoločnosti Home Credit Slovakia a.s.“ Bližšie podmienky týkajúce sa týchto úverov (napr. úverový rámec, výška úroku, výška RPMN, výška a termíny splátok, a pod.) nie sú v zmluve uvedené, sú uvedené iba odkazom na Úverové zmluvné podmienky, teda na tzv. všeobecné podmienky, ktoré sú takisto napísané takmer nečitateľným písmom (veľkosť písma je minimalizovaná tak, že je takmer nečitateľné bez použitia optických pomôcok, napr. lupy).

Podľa § 52 ods.1 až 4 Občianskeho zákonníka v účinnom znení, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53a ods.1 Občianskeho zákonníka ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, ktorá sa uzatvára vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje alebo vo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, alebo neprižnal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky,

Dodávateľ je povinný zdržať sa používania takejto podmienky alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 499 Obchodného zákonníka za dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky možno dojednať odplatu, ak poskytovanie úveru je predmetom podnikania veriteľa.

Podľa § 261 ods.3 písm. d) Obchodného zákonníka, v znení účinnom v čase vzniku záväzkového vzťahu, touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy: zo zmluvy o úvere (§ 497).

Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov, v znení účinnom v čase vzniku záväzkového vzťahu, ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“ tento zákon upravuje niektoré podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

Podľa § 4 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná.

Podľa § 488 Občianskeho zákonníka záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (pohľadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok.

Podľa § 489 Občianskeho zákonníka záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

Podľa § 491 ods.1 Občianskeho zákonníka záväzky vznikajú najmä zo zmlúv týmto zákonom výslovne upravených; môžu však vznikať aj z iných zmlúv v zákone neupravených (§ 51) a zo zmiešaných zmlúv obsahujúcich prvky rôznych zmlúv.

Podľa § 494 Občianskeho zákonníka z platného záväzku je dlžník povinný niečo dať, konať, niečoho sa zdržať alebo niečo trpieť a veriteľ je oprávnený to od neho požadovať.

Na základe zisteného skutkového stavu a aplikácii citovaných ustanovení právnych predpisov súd právne posúdil vec takto:

Ako je z vyššie uvedeného zrejmé, navrhovateľ odvodzuje svoje právo na žalovanú sumu od zmluvného vzťahu založeného zmluvou o úvere, ktorá mala byť uzatvorená v rámci inej zmluvy o úvere, spolu s ďalšou zmluvou o úvere. V Zmluve o úvere zo dňa 27.09.2007, na základe ktorej bol odporkyňa poskytnutý spotrebiteľský úver vo výške 30.000,-Sk, mali byť uzatvorené ďalšie dve úverové zmluvy, označené ako Zmluva o revolvingovom úvere I a Zmluva o revolvingovom úvere II. Odporkyňa mala zmluvnú povinnosť porušiť tým, že si nespĺnila svoju povinnosť riadne a včas splácať poskytnutý úver, resp. peňažné prostriedky zo Zmluvy o revolvingovom úvere I (prostredníctvom úverovej karty).

Z rozhodovacej činnosti súdu je mu známe, že zmluvné dojednanie, resp. zmluvná podmienka v zmluve o poskytnutí spotrebiteľského úveru, ktorou spotrebiteľ bez aktívneho prejavu vôle len podpisom zmluvy o spotrebiteľskom úvere žiada aj o zaradenie do zoznamu žiadateľov o poskytnutie úverového rámca, poskytnutie úverového rámca a vydanie platobnej karty na jeho meno, sa považuje za neprijateľnú podmienku. Takéto zmluvné dojednanie bolo viacerými súdmi Slovenskej republiky vyhlásené za neprijateľnú podmienku, teda za ustanovenie, ktoré spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. (Za neprijateľnú takúto podmienku, resp. takéto dojednanie iného dodávateľa vyhlásil napríklad Okresný súd Žilina právoplatným rozsudkom zo dňa 15.11.2011 sp.zn. 14C/86/2011. Tento rozsudok bol potvrdený rozsudkom odvolacieho súdu, a to Krajského súdu v Žiline sp.zn. 9Co/37/2012 zo dňa 17.05.2012). V tomto konaní sa navrhovateľ domáha

zaplatenia žalovanej sumy z obdobného zmluvného dojednaní. V zmluve o poskytnutí spotrebiteľského úveru spotrebiteľ bez aktívneho prejavu vôle, len podpisom zmluvy o spotrebiteľom úvere, mal uzavrieť aj ďalšie dve úverové zmluvy. Ak by súd nezamietol návrh navrhovateľa z tohto dôvodu, teda z dôvodu uplatnenia si práva z neprijateľnej zmluvnej podmienky, je návrh navrhovateľa nedôvodný aj pre iné skutočnosti. Jednou z najpodstatnejších je, že navrhovateľ nepreukázal uzatvorenie platnej zmluvy o úvere, resp. zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

Uvedenou Zmluvou o úvere zo dňa 27.09.2007 navrhovateľ vnútil odporkyňu aj iný právny úkon než iba ten, ktorý jasne vyplýval zo zmluvy o úvere, nakoľko odporkyňa jedným podpisom podpísala aj tú časť predtlaču zmluvy, ktorá sa týka iného právneho vzťahu, majúceho vzniknúť až v budúcnosti s odkladacou podmienkou (aktiváciou úverovej karty). Odporkyňa nebol predložený taký návrh na uzavretie zmluvy o poskytnutí úveru, ktorý by jasne a priamo, bez odkazu na všeobecné úverové zmluvné podmienky, obsahoval všetky základné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere s uvedením všetkých podmienok poskytnutia úveru v zmysle § 4 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch (okrem iných aj sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov; ročnú percentuálnu mieru nákladov). Pritom odporkyňa ani nemala možnosť v rámci uzatvárajúcej úverovej zmluvy vylúčiť uzatvorenie Zmluvy o revolvingovom úvere I a Zmluvy o revolvingovom úvere II. Takúto prax je podľa názoru súdu možné považovať za nekalú prax, ktorá v zmysle ustanovení Smernice rady č. 93/13 EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách ako i § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka nemôže požívať právnu ochranu a v zmysle ustálenej judikatúry súdov Slovenskej republiky je na základe takejto obchodnej praxe uskutočnený právny úkon neplatný.

K vyššie uvedeným skutočnostiam sa vyjadril aj Krajský súd v Trenčíne vo svojom rozsudku 6Co/655/2013 zo dňa 17.12.2013, s ktorého odôvodnením sa súd stotožňuje aj v tomto konaní. Z uvedeného rozsudku vyplýva, že vychádzajúc z komunitárneho práva - smernice č. 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, je potrebné starostlivo posudzovať spotrebiteľskú zmluvu a poskytnúť spotrebiteľovi ako slabšej zmluvnej strane ochranu. Na zákonom predpísaných náležitostiach spotrebiteľského úveru je potrebné bezvýhradne trvať, keďže ich účelom je predovšetkým jasná a zrozumiteľná úprava práv a povinností zmluvných strán a tým aj ochrana spotrebiteľa. Úverové podmienky, uvedené na rube úverovej zmluvy, ktoré sú jej neoddeliteľnou súčasťou, sú rozsiahle, písané takmer nečitateľným drobným písmom, že spotrebiteľ ani nemal reálnu možnosť pri podpísaní úverovej zmluvy sa s nim oboznámiť, i keď obsahujú aj sankcie, poistenie a podobne. Už len túto okolnosť možno považovať za rozpornú s dobrými mravmi (podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ako aj § 4 ods. 8 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa), keďže takýto spôsob úpravy zmluvných povinností možno považovať za nekalý. K obdobnému záveru totožného navrhovateľa pri obdobnej formulácii zmluvy o revolvingovom úvere v inej úverovej zmluve dospel Krajský súd v Trenčíne aj v rozsudku zo dňa 30.03.2016 sp.zn. 5Co/344/2015, na ktorý poukazoval právny zástupca odporkyne a vedľajšieho účastníka.

Tzv. Zmluva o revolvingovom úvere I a rovnako aj Zmluva o revolvingovom úvere II tak nielenže nespĺňa nevyhnutné náležitosti zákona o spotrebiteľských úveroch, ale ako taká bola uzatvorená v rozpore so zákonom, nakoľko bola uzatvorená za použitia nekalej obchodnej praxe. Nielenže odporkyňa nemala primeranú možnosť na oboznámenie sa so zmluvnými podmienkami, tieto jej neboli jasným, čitateľným a zrozumiteľným spôsobom poskytnuté, ale i samotná formulácia o uzatvorení zmluvy o revolvingovom úvere je takmer nečitateľná a skrytá v časti textu inej zmluvy, ktorú je možné objektívne posudzovať ako menej významnú časť, vzhľadom na veľkosť a hustotu písma a jeho umiestnenie. Zmluva o revolvingovom úvere I a rovnako aj Zmluva o revolvingovom úvere II tak nespĺňa nevyhnutné náležitosti zákona o spotrebiteľských úveroch. Podľa § 4 ods.1 zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná. Navrhovateľ v konaní nepreukázal iné písomné uzatvorenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorá by bola uzatvorená v súlade s právnym poriadkom Slovenskej republiky.

Ako je zrejmé z navrhovateľom predloženého listinného dôkazu, označeného ako „splátkový kalendár“, odporkyňa zaplatila navrhovateľovi viac peňažných prostriedkov, ako jej navrhovateľ poskytol (čerpaných bolo 2.557,76 eur a vrátených 3.126,60 eur). Preto nie je možné ani hypoteticky priznať navrhovateľovi čiastočné plnenie z iného právneho dôvodu.

Podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelne uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, pretože odporkyňa bola v konaní plne úspešná. Odporkyňa tak patrí plná náhrada trov konania. V podaní zo dňa 27.04.2016, ktoré bolo súdu doručené dňa 29.04.2016 si právny zástupca odporkyne a zároveň vedľajšieho účastníka na strane odporkyne vyčíslil trovy konania odporkyne vo výške 564,56 eur a trovy konania vedľajšieho účastníka na strane odporkyne v sume 239,69 eur, ktoré pozostávajú z trov ich právneho zastúpenia. Odmenu za účasť na pojednávaní konanom dňa 26.07.2016 si právny zástupca uplatnil iba v mene odporkyne.

Na výpočet trov právneho zastúpenia odporkyne súd aplikoval vyhlášku Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov, ďalej len „vyhláška“.

Trovy konania odporkyne pozostávajú z trov právneho zastúpenia, ktoré sú tvorené odmenou za dva úkony právnej služby, a to príprava a prevzatie zastúpenia zo dňa 26.04.2016 a účasť na pojednávaní konanom dňa 26.04.2016. Za každý z oboch úkonov právnych služieb patrí právnemu zástupcovi odporkyne podľa § 10 ods.1, § 13a ods.1 písm. a/, d/ vyhlášky odmena vo výške 91,29 eur. Základnú sadzbu tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby súd určil podľa § 10 ods.1 vyhlášky, vychádzajúc z tarifnej hodnoty vo výške 2.129,39 eur. Ku každému z týchto dvoch úkonov patrí právnemu zástupcovi odporkyne podľa § 16 ods.3 vyhlášky aj režijný paušál - náhrada výdavkov na miestne telekomunikačné výdavky a miestne prepravné vo výške 1/100 výpočtového základu pre príslušný rok, v ktorom bol úkon právnej služby poskytnutý. Výpočtový základ v roku 2016 je vo výške 858 eur. Celkovú výšku odmeny spolu s režijnými paušálmi súd určil v sume 199,74 eur.

Právny zástupca odporkyne má sídlo v Lučenci. Preto mu patrí aj náhrada cestovných výdavkov v súvislosti s jeho účasťou na pojednávaní konanom dňa 26.04.2016. Tento použil na dopravu osobné motorové vozidlo zn. VW Golf s ev. č. LC834AO s kombinovanou spotrebou 7 litra benzínu na 100 km jazdy. Vzdialenosť medzi jeho sídlom a Trenčínom je približne 181 km. Priemerná cena 1 litra benzínu podľa Štatistického úradu Slovenskej republiky bola v 17. týždni 2016 (25.04.2016 - 01.05.2016) vo výške 1,216 eura. Základná náhrada za použitie vlastného osobného cestného motorového vozidla je stanovená podľa opatrenia Ministerstva práce sociálnych vecí a rodiny č. 632/2008 Z.z. vo výške 0,183 eura za 1 km jazdy. Právemu zástupcovi odporkyne tak vznikli cestovné výdavky na cestu na uvedené pojednávanie v celkovej výške 97,06 eur (30,81 eur + 66,25 eur).

Právny zástupca odporkyne si uplatnil aj právo na náhradu za stratu času podľa § 17 ods.1 vyhlášky vo výške jednej šesťdesiatiny výpočtového základu za každú aj začatú polhodinu za úkony, ktoré vykonal v mieste, ktoré nie je jeho sídlom, teda v prípade, že ich vykonal v Trenčíne a nie v Lučenci. Ide o prípad právneho zastúpenia na pojednávaní. Cesta na jedno pojednávanie vrátane cesty späť trvá v rozsahu 12 začatých polhodín. Celkovú výšku náhrady za stratu času strávený cestou na pojednávanie súd určil v sume 171,60 eur (12 x 14,30 eur).

Právny zástupca odporkyne je od 16.04.2014 platiteľom dane z pridanej hodnoty, preto súd zvýšil priznanú odmenu a náhrady podľa § 18 ods.3 vyhlášky o 20 %, teda o sumu 93,68 eur. Celková suma odmeny spolu s náhradami a vyššie uvedeným zohľadnením dane z pridanej hodnoty je vo výške 562,08 eur.

Vzhľadom k tomu, že v konaní vystupoval aj vedľajší účastník na strane odporkyne a vzhľadom na úspešnosť odporkyne v konaní, bolo potrebné rozhodnúť aj o práve vedľajšieho účastníka na náhradu trov konania, ktoré si uplatnil. Pri rozhodovaní o priznaní náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi sa súd riadil nasledujúcou právnou úvahou:

Právne postavenie vedľajšieho účastníka v občianskom súdnom konaní, teda procesné práva a povinnosti vedľajšieho účastníka sú v Občianskom súdnom poriadku upravené v ustanoveniach § 93, § 153d, § 201. Z týchto ustanovení je zrejmé, že vedľajší účastník sa môže zúčastniť konania popri navrhovateľovi alebo odporcovi buď ak má právny záujem na výsledku konania (s výnimkou konania

o rozvod, neplatnosť manželstva alebo určenie, či tu manželstvo je alebo nie je), alebo ak ide o právnickú osobu, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa antidiskriminačného zákona, zákona č. 305/2005 Z. z. o sociálnoprávnej ochrane detí a o sociálnej kuratele alebo zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa. Pre jeho právne postavenie je však najpodstatnejšie, že ustanovenie § 93 ods.4 Občianskeho súdneho poriadku mu priznáva rovnaké práva a povinnosti aké má účastník. V konaní však koná iba sám za seba, pričom ak jeho úkony odporujú úkonom účastníka, ktorého v konaní podporuje, posúdi ich súd po uvážení všetkých okolností. Z uvedeného možno vyvodiť záver, že vedľajší účastník má rovnaké procesné práva a povinnosti ako účastník, pričom nie je zástupcom tohto účastníka, pretože koná iba za seba. Jeho procesné úkony sú tak iba jeho úkonmi, avšak tieto úkony majú v konaní rovnaké právne následky, ako keby ich uskutočnil účastník, na strane ktorého v konaní vystupuje. Občiansky súdny poriadok potom v ustanoveniach § 153d a § 201 špecifikuje procesné postavenie vedľajšieho účastníka, a to v prípadoch práva na podanie odvolania proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa. V týchto prípadoch právo vedľajšieho účastníka obmedzuje tak, že právo podať odvolanie má iba v prípade, ak z právneho predpisu vyplýva určitý spôsob vyrovnania vzťahu medzi účastníkom a vedľajším účastníkom. Logickým argumentom a *contrario* možno vyložiť, že pri ostatných, zákonom inak pre vedľajšieho účastníka neupravených procesných právach a povinnostiach, má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastníci konania. Žiadne iné ustanovenie v Občianskom súdnom poriadku, ktoré by upravovalo odlišné postavenie vedľajšieho účastníka neexistuje. Naopak, zákon celkom jasne ustanovuje, že vedľajší účastník má rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Právny názor, ktorého dôsledkom je limitácia práv, ale i povinností vedľajšieho účastníka, nemá oporu v žiadnom z ustanovení zákona. Výklad noriem, ustanovení zákona súdom, nemôže byť v rozpore so samotným znením ustanovení zákona. V opačnom prípade by súd prebral na seba úlohu normotvorcu, ktorým nie je.

Zhrnúc vyššie uvedené platí, že ak má účastník právo na náhradu trov konania, také isté práva má aj vedľajší účastník. V danej veci, ak má odporkyňa právo na náhradu trov konania, má toto právo aj vedľajší účastník na strane odporkyne.

Ďalšou právnou otázkou, ktorou sa súd zaoberal v súvislosti s rozhodovaním o náhrade trov konania vedľajšieho účastníka je otázka, či právne zastúpenie vedľajšieho účastníka, ktorý je združením na ochranu spotrebiteľa, je účelné. Podstatou existencie vedľajšieho účastníka na strane odporcu je ochrana práv spotrebiteľov. Vedľajší účastník bol založený za týmto účelom a za týmto účelom aj existuje. Vedľajší účastník je zo svojej podstaty odborníkom na podporu a ochranu záujmov práv spotrebiteľa, ktorého ďalšie odborné zastupovanie nie je možné chápať ako účelné. Je samozrejmé, že relevantnú, skutočnú ochranu práv spotrebiteľov môže poskytovať len odborne vzdelaný personál, znalý všeobecne záväzných právnych predpisov a judikatúry súdov. V danom konkrétnom prípade vedľajší účastník splnomocnil na svoje zastupovanie advokáta. Ten urobil v konaní, ohľadnúc od vlastného podnetu na vstup do konania, aj vyjadrenie k návrhu zo dňa 21.03.2016 a takisto sa zúčastnil pojednávania. Práve pre okolnosť, že vedľajší účastník sa aktívne zúčastnil pojednávania prostredníctvom svojho právneho zástupcu, súd konštatuje, že zastúpenie vedľajšieho účastníka advokátom v konaní bolo účelné. Ak by sa vedľajší účastník nenechal zastúpiť advokátom je zrejmé, že pri takom počte súdnych konaní, ktorých sa zúčastňuje (túto skutočnosť súd zistil zo svojej činnosti), by nebolo objektívne možné, aby bol prítomný na tomto pojednávaní.

Vedľajší účastník si uplatnil v rámci trov konania trov právneho zastúpenia, a to v podaní jeho právneho zástupcu zo dňa 27.04.2016, ktoré bolo súdu doručené dňa 29.04.2016. Tieto pozostávajú z odmeny za dva úkony právnej služby a to: príprava a prevzatie zastúpenia zo dňa 01.03.2013 a písomné podanie na súd týkajúce sa veci samej - vyjadrenie zo dňa 21.03.2016. Za každý z oboch uvedených úkonov právnej služby patrí právnenému zástupcovi vedľajšieho účastníka podľa § 10 ods.1, § 13a ods.1 písm. a/, c/, vyhlášky, odmena vo výške 91,29 eur. Ku každému z týchto úkonov mu patrí podľa § 16 ods.3 vyhlášky aj režijný paušál - náhrada výdavkov na miestne telekomunikačné výdavky a miestne prepravné vo výške 1/100 výpočtového základu pre príslušný rok, v ktorom bol úkon právnej služby poskytnutý. V roku 2013 bol výpočtový základ vo výške 781 eur a v roku 2016 vo výške 858 eur. Celkovú výšku odmeny spolu s režijnými paušálmi súd určil v sume 198,97 eur.

Obdobne ako pri trovách právneho zastúpenia odporkyne, súd zvýšil priznanú odmenu a náhrady podľa § 18 ods.3 vyhlášky o 20 %, teda o sumu 39,79 eur. Celková suma odmeny spolu s náhradami a

vyššie uvedeným zohľadnením dane z pridanej hodnoty je v prípade právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka vo výške 238,76 eur.

Súd pri rozhodovaní o náhrade trov konania prihliadal aj na § 150 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, ktorého použitie je výnimočné, avšak dôvody hodné osobitného zreteľa v tomto konaní podľa názoru súdu nie sú dané.

V zmysle § 149 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku je navrhovateľ povinný zaplatiť náhradu trov konania zo zákona na účet právneho zástupcu odporkyne a zároveň vedľajšieho účastníka.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou Okresného súdu Trenčín na Krajský súd v Trenčíne.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods.3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.(§ 205 ods.1 O.s.p.)

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že :

- a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods.1 O.s.p.,
- b/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c/ súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozdujúcích skutočností,
- d/ súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e/ doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené /§ 205a/,
- f/ rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.